

Apostrof S

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Mart 2019

Sessiz bir çılgığı bölebilirim ellerimle:
Giyindiğim apostrof es
Bir de bir de yüreğimin mavisini:
Nasırlı sözcüklerim var benim
Elbette de ıssızlığım eşlik eder hecelerime:
Kanayan her şiiri
Su niyetine boca ederim içimdeki yetime
Öksüzlüğüm tartışılır lakin afacan
Yetilerinde küçük hacmimin
Elem kere fiş der içimin mabedi.

Duru su durgun ruh mu kefil tüm olanlara?
Hani, mağlup düştüğüm pervazında
Çocukluğumun,
İklimler seğirtir bir bir,
Açan her çiçeği de sen bilirim
İssiz bahçesinde cennetin biliyorum ki
Ben de kalabalığa rastlayacağım.

Kırılmadık ceviz bırakmayan ahali;
Nakşeden doğasında
Elemli sözcükleri
Kerrat cetveli gibiyim son zamanlarda;
Önce artan derken yutan
Sanrılarım kadar da durağan olsaydım ya;
Hani mücbir sebeplerden yazıp
Başıma koyduğum kutsal kitabı
Nasıl ki sakınırım gözümünden...

Bazen çift olur gördüklerim
Mevzu bahis sevdiklerimse vay halime
Sonramı kurcalayan sadece Tanrı
Demenin meali elbette tevekkülüm;
Yol yakınken ölmeli de:
Dargınım dağlara taşlara

Kime söylediysem derdimi
Duvarlar nemli yasıyla kustu da kustu
Aşkı filan geçtim, bayım
Zemheride üşümüşlüğümü de.

Alâmetifarika her düş'üm:
Düşün düşün;
İçinden çıkamadığım
Öncemi de untabilsen
Başka yanlım da olmayacağını bir bilsem
Belki de unuttuğum;
O yanlışa denk düştüğüm.

Harbi delikanlıymış bu yürek:
Varsa yoksa açmaza düştüğü.
Lakayt olsa da çoğunluk
Sevginin ta kendisi işte içimdeki azınlık
Bir de bir de;
Azığa aldığım kuytum:
Varla yok arası mutluluğun unuttuğu kadar
Unutulduğum.